

تدوین چارچوب مفهومی نقش طبیعت و فضای بازی بر تاب آوری روانی کودکان پس از سانحه

سعیده اسدی^{*}، علی شرقی^۲

۱- دانشجوی دکتری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، لویزان، تهران.

Saeedehasadi1363@gmail.com

۲- استادیار، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، لویزان، تهران.

sharghi@sru.ac.ir

چکیده

سانحه سبب تحمیل مشکلات روانی و در نتیجه واکنش های هیجانی، شناختی، رفتاری و جسمی در کودکان می گردد. این پیامدها در گروه های سنی کودک متفاوت از بزرگسال بوده و نیازمند توجه ویژه ای نیز می باشد. برای سلامت و تاب آوری مبتنی بر سیاست های مکانی، لازم است که منابع در مکان های مشخصی که عناصر و المانهای آن سبب بهبود می شوند، تمرکز یابد. نتایج نشان می دهند که فضای بازی کودک در تعامل با فضای سبز و طبیعت پیرامونی نقش مهمی بر این هدف دارد. مقاله حاضر به بررسی نقش طبیعت و فضای بازی کودک به عنوان یکی از منابع تاب آوری در فرایند زندگی کودکان در مناطق سانحه دیده، می پردازد. بر اساس یافته های حاصل از بررسی و تحلیل ادبیات، به نظر می رسد بهزیستی، حمایت اجتماعی، توانایی تمرکز و بازی خلاق در کودکان، منجر به کاهش مشکلات روانی آنها پس از سانحه می گردند. این مفاهیم از طریق تعامل فضای بازی کودک با فضای سبز و طبیعت به سبب مکانیسم های حفاظتی عملکرد شناختی، رفتار و فعالیت جسمی و روابط اجتماعی، سبب انطباق کودک با ضربه روانی و رشد می شوند. بر طبق جمع بندی متون، مشخص شد که چارچوب مفهومی نقش طبیعت و فضای بازی کودک بر تاب آوری روانی آنها، حاصل حمایت اجتماعی به موجب روابط و تعاملات اجتماعی در فضای بازی؛ بهبود تمرکز و توجه مستقیم عملکرد شناختی در تعامل با طبیعت، و بروز هیجانات و سلامت جسمی به سبب بازی و فعالیت می شوند. نتیجه این مکانیسم ها تاب آوری روانی آنان پس از سانحه است.

اطلاعات مقاله

زمینه تخصصی مقاله: فضاهای
سبز و محیط زیست شهری

دریافت:

پذیرش:

واژگان کلیدی:

طبیعت، فضای بازی، تاب آوری
روانی، کودک، سانحه

پایگاه نمایه کننده:

پایگاه استادی علوم جهان اسلام

